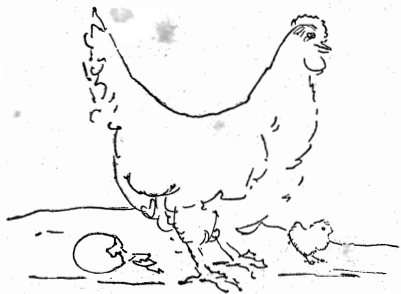

הַאֶפְרוֹחַ

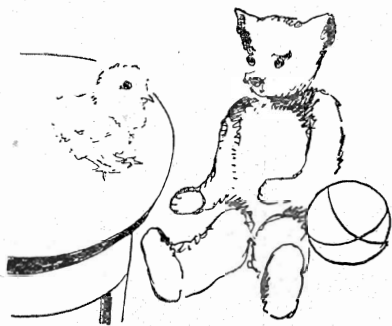
א. רש ציורים אסתר לוריא

אָבן, אָבן זֶה מְאָרֶע
עוֹד כְּמוֹהוּ לֹא קָרָה.

בַּגִּזּוֹן בְּדַגְנִיָּה
רַב שְׁאוֹן וְהַמְלָה.
שְׂמֵחִים הַפְּעוּטִים,
לְכָל בָּא הֵם מוֹדִיעִים:

— "לְמַרְנַגְלַת הַלְבָּנָה,
הַדוֹגְרַת שְׂבָקוֹ,
מִן הַבִּיצָה הָרֵאשׁוֹנָה
בְּקַע יֵצֵא אֲפֵרוֹחַ חֵן!"

אַבן, אַבן אַפּרוּת חן
הביאה ביצה בקן.

בגנון רב הששון,

בגנון רבה שמחה:

— „יש גם לנו אפרוחון

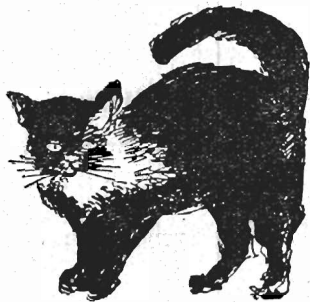
למזל טוב ולברכה!“

— „נזמין אלינו את האורח

ונכבד את הקטן“.

— „לנד דבון, פדור פורח

נושיבו על השלקון“.

מָיָאוּ, מָיָאוּ - גּוּר, גּוּר - גּוּררר

מָר, מָרָה, מוּר־מוּר - מוּררר

רק רב שפמי השחור

לוטש עין ירק-אור:

- האפרוח הקטן

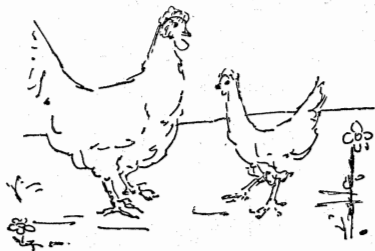
נתחבב על כל הגן.

מעטה איני יחיד,

מעטה כָּבֵר לא חביב...

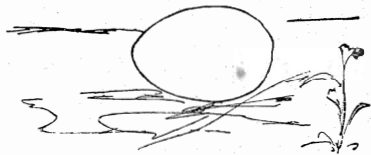
בגללי, כמו תמיד,

אורי יותר לא יריב."

בָּלָם, בָּלָם חֲפָשׁוּ אוֹתָהּ
- "הִנֵּה, לִלּוּל הִיא נִמְלָטָה!"

לְפָעוּטִים נוֹסֶף טָפוּל
בְּאֶפְרוּחַ מִן הַלּוּל.
אֶפְרוּחֵנוּ טוֹב אָכַל,
הַתְּפַח וְגַדְל,
לְבֶשׁ נוֹצָה לְבָנָה
וְהָיָה לְפָרְגָיָה.
אֵף יוֹם אֶחָד אָסוֹן קָרָה:
הַפָּרְגָיָה פִּתְאוֹם בְּרָחָה.

— „לא גרשוני, לא ברחתני,
אך אל כן אמי הלכתני.
כבר בגרתי וגדלתי,
ל„תנובה“ ביצה הטלתי.“

— „מה קיה לך, פרגיה,
מהגנון פתאום הלכת?״
— „מי פגע בך, מספנה,
ומה עשו לך, פי ברחת?״

— „ואולי זה הקחול,
שגרש אותך ללול?״
— „ואולי זה הפדור,
שנפל מן התנור?״

חוכרות פורחות

הזכויות שמורות למו"ל

הוצא לאור ע"י
הועדה למען תוצרת הארץ
שליד מועצת הסורים למען הקהק"ל
בארץ ישראל

אדר תרצ"ט

דפוס קואופי «הפועל הצעיר» בע"מ תל-אביב